

În Polonia pentru a i se încredința în calitate de șef comandamentului artileriei. În cursul acestei funcțiuni a fost totdeauna îmbrăcat cu un cos'um et ăln care a rămas legendar, precum tot astfel i-a rămas curajul și frumuseța.

Nu s'ar putea enumera toate studiile pe care le-a făcut Alexandru Kraushar asupra miilor de subiecte și miilor de personaje mai mult sau mai puțin cunoscute ori uitate. Într'una din lucrările cele mai ciudate „Vrăjitoria de la curtea regelui Ștefan Báthory“ se povestește șederea magicianului John Dee în Polonia. De altfel, alături de chemările spiritelor unor astfel de „oameni ciudați“, Al. Kraushar a studiat și istoria monumentelor antice. În cartea-i frumoasă „Castelul regal din Varșovia“ sânt arătate comorile care au împodobit odinioară această măreață reședință a suveranilor Poloniei, dar care au fost jafuite fără rîșine de Țari și din care numai o mică parte a fost restituită după tratatul de la Riga. O altă carte nu mai puțin atrăgătoare e închinată „Palatelor de la Varșovia“, vechile reședințe ale famililor senioriale și chiar ale unor regi poloni, cum e Ioan Casimir, a cărui soție, Marie-Louise de Gonzaga, princesă de Nevers, — iubita lui Cinq-Mars al lui Vigny, — e o figură francesă care a rămas populară în Polonia. Un miros plăcut de trecut, parfumul care se respiră în sălile vechi ale castelelor pusti, din sărtarele mobilelor din lemn de trandafir, emană din lucrările acestea așa de artistic înfățișate. Căci Alexandru Kraushar, care are o colecție frumoasă de stampe, de picturi vechi, le reproduce cu plăcere în paginile cărților sale, reușind să învie supt ochii noștri trecutul care-i este așa de scump și pe care știe să-l înfățișeze supt o formă vie și apropiată cetitorului de azi.

Traducere după *Maria Kastarska*
de E. M. Iacob

CUGETĂRI.

Vom fi cu atât mai naționali, cu cât mai umani. Și vom fi cu atât mai umani, cu cât mai naționali. Între nație și omenire, între naționalitate și internaționalitate, între naționalism și umanitate legătura nu e de așa fel încât umanitatea ca întreg și umanitarismul și internaționalitatea ca pornire morală extensivă și intensivă să fie ceva în afara de nație, contra nației sau mai presus de nație. Națiile sânt organele naturale ale umanității.

(Președintele Masaryk.)

Iubirea față de nația ta nu cere lipsa de iubire față de altă nație.

(Acolapi.)